

മുരിയാട് നെല്ലുകൊയ്യുന്ന വയലുകൾക്കുവേണ്ടി ഒരു സമരം

അശോകൻ പിഷി

ഫോട്ടോ : സുനിൽ സപര്യ

കുറച്ചു വർഷങ്ങളായി നമ്മുടെ കാർഷിക മേഖലയിൽനിന്നുവരുന്ന വാർത്തകൾ ദുരന്തങ്ങളുടേതായിരുന്നു. കർഷകരുടെയും കുടുംബങ്ങളുടെയും ആത്മഹത്യകൾ ഏറെ വേദനയോടെ വായിച്ച നമ്മൾ പിന്നീടത് പതിവായപ്പോൾ നമ്മെ സ്പർശിക്കാതെയായി. വിളകൾക്ക് ന്യായമായ വില കിട്ടാതായതുമൂലം ദുരിതത്തിലായ കർഷകർ കൃഷിയിറക്കുന്നതിനും മറ്റും കടം വാങ്ങി പണം തിരിച്ചടക്കാൻ കഴിയാതെയായപ്പോൾ കൃഷിയിടത്തിനും വീടിനും ജപ്തി ഭീഷണി നേരിട്ടപ്പോഴാണ് ഗത്യന്തരമില്ലാതെ സ്വന്തം ജീവിതം തന്നെ അവസാനിപ്പിക്കാൻ നിർബന്ധിതനായത്. പുത്തൻ സാമ്പത്തിക നയങ്ങളുടെ ഫലമായ കാർഷിക പ്രതിസന്ധിയുടെ ഇരകളാണ് ഈ പാവം കർഷകർ. മണ്ണിനെമാത്രം ആശ്രയിച്ച മനുഷ്യരുടെ ദുരന്തം. ഇത്തരം കർഷക ആത്മഹത്യകൾ ഇന്ത്യയുടെ കാർഷികമേഖലകളിൽനിന്ന് വന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. കാർഷിക കടാശ്വാസ കമ്മീഷനുകളുടെ വിവിധ പദ്ധതികൾ ഭരണകൂടങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും കർഷകരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ അതേപോലെ തുടരുകതന്നെയാണ്.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് കൃഷിയിറക്കുവാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്ന ഒരു പറ്റം കർഷകർ തങ്ങളുടെ കൃഷിയിടങ്ങളിൽ കൃഷിയിറക്കാൻ കഴിയാതെ, അതിനുവേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കിത്തരണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് സമരത്തിനിറങ്ങുന്നത് ഏറെ പ്രാധാന്യത്തോടെ നമ്മൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. തൃശൂർ ജില്ലയിലെ വിശാലമായ 'മുരിയാട്' കായൽ മേഖലയിലെ കർഷകരാണ് അവരുന്നയിക്കുന്ന ആവശ്യങ്ങളാലും അതിനുവേണ്ടി അവർ പ്രയോഗിച്ച സമരരീതികളാലും ശ്രദ്ധേയമായത്. സാധാരണരീതിയിൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾക്കും അവയുടെ സംരക്ഷണത്തിനും വേണ്ടിയാണ് മിക്ക സമരങ്ങളും അരങ്ങേറു

ന്നത്. 7000 ഏക്കറിൽ പരന്നുകിടക്കുന്ന തങ്ങളുടെ കായൽമേഖലയിൽ കൃഷിയിറക്കാൻ പറ്റാത്ത രീതിയിൽ മണ്ണ്, മണൽഖനനം നടക്കുകയും വെള്ളക്കെട്ട് രൂപപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോഴാണ് കർഷകർ പോരാട്ടത്തിനിറങ്ങിയത്. സമരം വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകുകയും അധികാരികൾ പല പല വാഗ്ദാനങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തെങ്കിലും ഒന്നും നടപ്പിലാക്കിയില്ലെന്നുമാത്രമല്ല കർഷകരുടെ ആത്മാഭിമാനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന തരത്തിൽ സങ്കുചിത രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വം സമരത്തെ തകർക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണുണ്ടായത്. സഹനസമരമായതുകൊണ്ട് ഭരണകൂടതന്ത്രങ്ങളെയും നികൃഷ്ടമായ രാഷ്ട്രീയലാക്കുകളെയും മറികടന്ന് സമരം അതിരുകഴമാകുകയും കേരളത്തിലെ പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണപിന്തുണ നേടുകയും വിജയിലെത്തുകയും ചെയ്തു. ഒരു ജനവിഭാഗം തങ്ങളുടെയും ഭാവി തലമുറയുടെയും നിലനില്പിനടിസ്ഥാനമായ കൃഷിഭൂമിയെ സംരക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി, കൃഷി ചെയ്തുതന്നെ ജീവിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള അവകാശത്തിനുവേണ്ടി നടത്തിയ സമരമായി 'മുരിയാട് കായൽ സമരം' ചരിത്രത്തിൽ ഇടം നേടുകതന്നെചെയ്യും. തണ്ണീർതടങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പരമപ്രധാനവും സമ്പന്നവുമായ മേഖലയായ നമ്മുടെ പാടശേഖരങ്ങൾ 'പുത്തൻവികസന'ത്തിന് ഇരയായി നികത്തി ഇല്ലാതാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും നെല്ലുല്പാദിപ്പിക്കുന്ന പാടങ്ങളെ മറ്റു പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് യാതൊരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാതെ തുറന്നുകൊടുക്കുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ നെൽകൃഷി നിലനിർത്താൻ വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നടത്തിയ ഈ പോരാട്ടം നമ്മുടെ തണ്ണീർതടങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള പരിസ്ഥിതി സമരമായിട്ടുകൂടി വരുംകാലം തിരിച്ചറിയുകതന്നെ ചെയ്യും.

പി.ബി. 100, തൃശൂർ-1